

VÂNĂTOAREA DE LECTURĂ ÎN BIBLIOTECI. EDIȚIA I

A doua zi, pe când ne continuam călătoria, l-am văzut pe Vitalis că se apleacă și culege de pe drum o bucată de scândură plină de praf.

— Uite cartea pe care vei învăța să citești, îmi zise el.

O carte, scândură asta! M-am uitat la el să văd dacă nu cumva își bate joc de mine. Apoi, văzându-l serios, am privit cu băgare de seamă la minunăția pe care o găsisese. Era o scândură ca toate scândurile, lungă de un cot, lată de două palme, bine lustruită; nu avea pe ea nimic scris și nici o poză. Cum să citești pe scândura asta, și ce să citești?

— Minte ta lucrează, îmi spuse Vitalis, râzând.

— Văd că dumneata îți bați joc de mine!

— Nici gând, băiete. Ai răbdare până ajungem la păduricea de colo; ne vom odihni puțin și vei vedea în ce fel am să te învăț să citești cu scândurica asta.

Ajunserăm curând la pădurice și, după ce lăsarăm traistele jos, ne așezarăm pe iarba care începea să încolțească prin care bănuții răsăreau ici și colo. Atunci Vitalis, scoțându-și briceagul din buzunar, se munci să desprindă din scândură o fâșie de lemn cât mai subțire. După ce izbuti, netezi această fâșie pe amândouă părțile, în toată lungimea ei, apoi o tăie în pătrățele mici, obținând în felul acesta vreo douăsprezece bucățele de aceeași mărime. Nu-l slăbeam din ochi, dar mărturisesc că, deși îmi încordam mintea cât puteam, totuși nu înțelegeam deloc cum voia el să facă o carte din niște bucățele de lemn; căci, mă rog, oricât eram de neînvățat, atâta lucru știam și eu: că o carte se compune dintr-un număr oarecare de foi de hârtie pe care se văd niște semne negre. Unde erau foile de hârtie? Unde erau semnele negre?

— Pe fiecare din aceste bucățele de lemn, îmi spuse el, voi săpa mâine, cu vârful briceagului, o literă de alfabet. Vei învăța astfel forma literelor și, când le vei cunoaște bine, fără să te înșeli, de la prima vedere, le vei așeza unele lângă altele ca să poți alcătui cuvinte. După ce vei ajunge să formezi ușor cuvintele pe care ți le vei da eu, vei fi în stare să citești și într-o carte.

Curând avui buzunarele pline cu o mulțime de bucățele de lemn și cunoscu astfel, destul de repede, literele alfabetului; dar, ca să ajung să citesc, mai trebuia să treacă încă vreme, căci lucrurile mergeau destul de greu, ba uneori îmi părea chiar rău că mă mai apucasem să învăț carte.